

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Številka: U-I-262/01

Datum: 2. 4. 2002

Pritrdilno ločeno mnenje sodnika dr. Udega

Glasoval sem za odločitev o razveljavitvi nekaterih členov Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja J3 Srednje Jarše "Ob razbremenilniku" in J4 Jarše Center ter za odločitev, da akt Občine Domžale, št. 35101-193/00-36 z dne 14. 9. 2000 ni predpis in da se ni smel uporabljati. Menim, da nekateri poudarki v obrazložitvi niso dovolj jasni.

Bistvo obrazložitve odločbe (glej zlasti tč. 10 do 13) je v ugotovitvi, da s prostorsko ureditvenimi pogoji ni mogoče določiti soglasja občinske strokovne službe za izdelavo lokacijske dokumentacije, saj v takem primeru lokacijska dokumentacija oziroma soglasje k njej v bistvu pomeni spreminjanje oziroma dopolnjevanje prostorskega izvedbenega akta, za kar pa ni bil izveden postopek po 37. in 38. členu ZUN (razgrnitev osnutka, javna obravnava).

Čeprav je mogoče iz obrazložitve tudi razbrati, da sami prostorski ureditveni pogoji za sporno območje niso bili pripravljene tako, kot to zahteva zakon, pa to stališče v odločbi ni dovolj izostreno in podčrtano. Že v odločbi št. U-I-217/2000 z dne 14. 2. 2002 je Ustavno sodišče ugotovilo, da so prostorski ureditveni pogoji velikokrat preveč ohlapni in ne vsebujejo vseh pogojev, ki so po ZUN potrebni za izdelavo lokacijske dokumentacije. Zato občine pogosto sprejemajo (seveda ne po predvidenem postopku) še dodatne "urbanistične rešitve". V tej zadevi je šlo po mojem mnenju prav za ocenjevanje takih prostorskih ureditvenih pogojev. Ker ti pogoji niso vsebovali vsega potrebnega za izdelavo lokacijske dokumentacije, naj bi manjkajoče dele nadomestilo nekakšno soglasje k tej dokumentaciji. Bistvo nezakonnosti pa je že v samih pomanjkljivih prostorskih ureditvenih pogojih. Samo besedilo odloka, zlasti še njegov 7. člen, opredeljuje nekatere elemente, kot so na primer naklon streh, višina slemen, višina objektov in nekateri arhitektonski elementi, ne vsebuje pa vsega, kar bi moralo biti po 40. členu ZUN opredeljeno s prostorskimi izvedbenimi načrti. To velja zlasti tudi za grafične priloge. Res je sicer, da se pobudniki niso osredotočili na te pomanjkljivosti prostorskih ureditvenih pogojev. Vendar so te pomanjkljivosti tako povezane s kasneje izdelano lokacijsko dokumentacijo, h kateri je dala občinska strokovna služba soglasje, da jih je treba upoštevati pri odločanju. Pri razlogih za ugotavljanje nezakonnosti Ustavno sodišče ni vezano na tiste razloge, ki jih uveljavljajo pobudniki. V tem konkretnem primeru so pobudniki v bistvu tudi navajali pomanjkljivosti prostorskih ureditvenih pogojev, le da svoje argumentacije na te pomanjkljivosti niso osredotočili, temveč so v večji meri obrazlagali zatrjevano nezakonnost soglasja občinske strokovne službe za izdajo lokacijske dokumentacije in nezakonnost te dokumentacije same.

Po mojem mnenju pa bi moralo priti v obrazložitvi odločbe Ustavnega sodišča v večji meri do izraza, da tudi v tem primeru prostorski ureditveni pogoji niso vsebovali vsega, kar zahteva ZUN.

dr. Lojze Ude